

365

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 27 maja 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych o służbie zdrowia lotnictwa cywilnego.

Na podstawie art. 8 ust. (2) lit. a) i ust. (3), art. 20 i art. 82 ust. (1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczym (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 69, poz. 437) oraz art. 2 ustawy z dnia 2 marca 1935 r. w sprawie ratyfikacji międzynarodowej konwencji sanitarnej, dotyczącej żeglugi powietrznej, podpisanej w Hadze dnia 12 kwietnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 139) zarządza się co następuje:

I. ORGANIZACJA SŁUŻBY ZDROWIA
LOTNICTWA CYWILNEGO.

§ 1. Prowadzenie spraw służby zdrowia lotnictwa cywilnego, zgodnie z przepisami roz-

porządzenia niniejszego powierza się Instytutowi Badań Lekarskich Lotnictwa, w dalszym ciągu rozporządzenia niniejszego oznaczonemu skrótem I. B. L. L.

§ 2. Do zakresu działania I. B. L. L. w dziedzinie służby zdrowia lotnictwa cywilnego należą:

1) studia w zakresie służby zdrowia lotnictwa cywilnego,

2) opracowywanie projektów przepisów, dotyczących organizacji i pełnienia służby zdrowia lotnictwa cywilnego,

3) selekcja kandydatów na członków załogi statków powietrznych,

4) kontrolne badania lotniczo - lekarskie członków załogi statków powietrznych,

5) organizowanie pogotowi lotniczo-lekarskich w portach i ośrodkach lotnictwa cywilnego oraz przychodni lotniczo-lekarskich przy poradniach sportowo-lekarskich Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego (P. U. W. F. i P. W.), jak również nadzór nad działalnością tych przychodni i pogotowi,

6) wydawanie zarządzeń w ramach kompetencji I. B. L. L., określonych w rozporządzeniu niniejszym,

7) organizowanie kursów szkolenia dla lekarzy, personelu latającego i portowego w zakresie służby zdrowia lotnictwa cywilnego,

8) organizowanie leczenia uzdrowiskowego personelu latającego lotnictwa cywilnego,

9) prowadzenie spraw lotnictwa sanitarnego cywilnego,

10) reprezentowanie służby zdrowia lotnictwa cywilnego na terenie międzynarodowym,

11) spełnianie innych zadań służby zdrowia lotnictwa cywilnego, zleconych specjalnie przez Ministerstwo Komunikacji.

§ 3. (1) Kierownikiem służby zdrowia lotnictwa cywilnego jest kierownik I. B. L. L. podwładny Ministrowi Komunikacji w zakresie tej służby.

(2) Pod względem prowadzenia spraw gospodarczych i rachunkowości służby zdrowia lotnictwa cywilnego kierownik tej służby podlega bezpośredniemu nadzorowi i kontroli właściwych władz przełożonych i organów kontrolnych wojskowych.

(3) Za fachowe spełnianie służby zdrowia lotnictwa cywilnego w szczególności w zakresie wykonywania międzynarodowych przepisów sanitarnych, dotyczących żeglugi powietrznej kierownik tej służby odpowiada przed Ministrem Opieki Społecznej.

(4) Kierownik służby zdrowia lotnictwa cywilnego jest w zakresie działania I. B. L. L. ustalonym niniejszym rozporządzeniem:

a) zwierzchnikiem służbowym personelu przychodni i pogotowi lotniczo-lekarskich, wyznaczonego do pełnienia służby zdrowia lotnictwa cywilnego spośród personelu lekarsko - sanitarnego państwowej służby lub też zatrudnionego na podstawie umowy o pracę z I. B. L. L.,

b) organem nadzorczym w zakresie wykonywania przepisów służby zdrowia lotnictwa cywilnego przez polskie przedsiębiorstwa komunikacji lotniczej oraz stowarzyszenia i organizacje lotnicze.

(5) Kierownik służby zdrowia lotnictwa cywilnego ma prawo w ramach wyznaczonych

mu kredytów zatrudniać personel lekarski i pomocniczy tej służby na warunkach zatwierdzonych przez Ministerstwo Komunikacji.

(6) Kierownik służby zdrowia lotnictwa cywilnego przedstawia Ministerstwu Komunikacji roczne i okresowe preliminarze budżetowe oraz składa corocznie sprawozdania z działalności i sprawozdania rachunkowo-kasowe ze sposobu zużycia funduszy, przekazanych mu na cele służby zdrowia lotnictwa cywilnego. Sposób sporządzania i termin składania sprawozdań ustala Ministerstwo Komunikacji.

§ 4. Koszty prowadzenia służby zdrowia lotnictwa cywilnego pokrywa I. B. L. L. z funduszy, przekazywanych mu na ten cel przez Ministerstwo Komunikacji z budżetu lotnictwa cywilnego lub przez inne instytucje interesowane w prowadzeniu dla nich służby zdrowia lotnictwa cywilnego przez I. B. L. L. z upoważnienia i na rachunek tych instytucji.

§ 5. (1) Kierownik służby zdrowia lotnictwa cywilnego wykonywa swoje funkcje poza miejscem stałego urzędowania za pośrednictwem wyznaczonych przez siebie, za zgodą Ministerstwa Komunikacji, lekarzy podległej służby zdrowia lotnictwa cywilnego.

(2) Lekarze, o których mowa w ust. (1) sprawują fachowy nadzór nad przychodniami i pogotowiami lotniczo-lekarskimi służby zdrowia lotnictwa cywilnego oraz załatwiają sprawy przekazane im przez kierownika tej służby. Szczegółowy ich zakres działania określa instrukcja, wydana przez Ministerstwo Komunikacji na wniosek Kierownika I. B. L. L.

§ 6. (1) Bezpośrednimi miejscowymi organami I. B. L. L. są:

a) przychodnie lotniczo-lekarskie przy poradniach sportowo-lekarskich P. U. W. F. i P. W.,

b) pogotowia lotniczo-lekarskie w portach lub ośrodkach lotnictwa cywilnego, utworzone zgodnie z przepisem § 20.

(2) Skład osobowy przychodni i pogotowi lotniczo-lekarskich oraz zakres czynności ich personelu określa instrukcja Ministerstwa Komunikacji, wydana na wniosek Kierownika I. B. L. L.

§ 7. Do zakresu działania przychodni lotniczo-lekarskich przy okręgowych poradniach sportowo-lekarskich P. U. W. F. i P. W. należy załatwianie tych spraw z dziedziny badania i kwalifikowania kandydatów na członków załogi i członków załogi statków powietrznych, które są przekazane tym przychodniom w niniejszym rozporządzeniu lub które zostaną im przekazane przez I. B. L. L. za zgodą Ministerstwa Komunikacji.

§ 8. Do zakresu działania pogotowi lotniczo-lekarskich na obszarze portu lotniczego lub ośrodka należy:

1) czuwanie nad bezpieczeństwem i porządkiem sanitarnym,

2) zapobieganie szerzeniu się chorób zakaźnych,

3) roztaczanie opieki lotniczo-lekarskiej nad personelem latającym,

4) niesienie pierwszej pomocy lekarskiej w wypadkach nagłych i w wypadkach lotniczych,

5) zasięganie informacji u lekarzy leczących członków załogi statków powietrznych w czasie posiadania przez nich odpowiednich licencji co do ich stanu zdrowia oraz rodzaju, przebiegu i skutków przechodzonych przez nich chorób (§ 15 ust. (2) lit. b),

6) zasięganie informacji i roztaczanie opieki nad znajdującymi się na kuracji w klinikach i szpitalach ofiarami wypadków lotniczych,

7) pełnienie służby ochrony bezpieczeństwa lekarsko-sanitarnego w ruchu lotniczym wewnętrznym i międzynarodowym.

§ 9. Sposób zaopatrywania przychodni i pogotowi lotniczo-lekarskich w potrzebne przyrządy i instrumenty oraz inne materiały i inwentarz określa instrukcja wydana przez Ministerstwo Komunikacji na wniosek Kierownika I. B. L. L.

§ 10. Dla skoordynowania zainteresowań poszczególnych ministerstw w sprawach służby zdrowia lotnictwa cywilnego powołuje się przy Ministerstwie Komunikacji stałą Komisję służby zdrowia lotnictwa cywilnego, jako organ doradczy i opiniodawczy Ministrów Komunikacji i Opieki Społecznej w sprawach tej służby.

§ 11. Rozważaniu i opiniowaniu tej Komisji podlegają w szczególności:

- a) projekty wszelkich przepisów organizacyjnych i wykonawczych w dziedzinie służby zdrowia lotnictwa cywilnego,
- b) projekty preliminarzy budżetowych tej służby oraz sprawozdania z działalności i zamknięcia rachunkowo-kasowe,
- c) wyniki studiów z dziedziny służby zdrowia lotnictwa cywilnego,
- d) projekty wniosków i referatów na konferencje i kongresy międzynarodowe lotniczej służby zdrowia i lotnictwa sanitarnego oraz wyniki i sprawozdania z tych kongresów,
- e) projekty obsady personalnej lekarsko-sanitarnej i zaopatrywania w urządzenia, przyrządy i środki lecznicze urzędów i jednostek służby zdrowia lotnictwa cywilnego,

f) programy kursów szkolenia lotniczo-sanitarnego lekarzy, instruktorów oraz personelu latającego i portowego lotnictwa cywilnego,

g) wreszcie programy i warunki organizacji leczenia uzdrowiskowego stałego personelu latającego lotnictwa cywilnego.

§ 12. (1) Przewodniczącym Komisji służby zdrowia lotnictwa cywilnego jest Dyrektor Departamentu Lotnictwa Cywilnego Ministerstwa Komunikacji.

(2) Do składu Komisji jako członkowie wchodzi:

- a) Kierownik I. B. L. L.,
- b) delegat Ministra Opieki Społecznej,
- c) delegat Dowódcy Lotnictwa,
- d) delegat Szefa Departamentu Zdrowia Ministerstwa Spraw Wojskowych,
- e) delegat Dyrektora Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego,
- f) delegat Biura Sanitarnego Ministerstwa Komunikacji,

a w przypadkach, gdy sprawy będące przedmiotem obrad dotyczą:

- g) służby zdrowia komunikacji lotniczej — Dyrektor Polskich Linij Lotniczych „Lot”,
- h) służby zdrowia w lotnictwie sportowym i turystycznym oraz w szybownictwie — Sekretarz Generalny Aeroklubu Rzeczypospolitej Polskiej, a w stosunku do ośrodków lotniczych prowadzonych przez Ligę Obrony Powietrznej i Przeciwigazowej, również i przedstawiciel Zarządu Głównego L. O. P. P.,
- i) lotnictwa cywilnego sanitarnego — przedstawiciele Zarządu Głównego Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwigazowej oraz Zarządu Głównego Polskiego Czerwonego Krzyża.

(3) Szczegóły, dotyczące: zwoływania zebrań, porządku obrad, głosowania i przebiegu prac Komisji określa uchwalony przez nią regulamin zatwierdzony przez Ministra Komunikacji.

(4) Do badania, oceny i przygotowania spraw podlegających kompetencji Komisji, przewodniczący Komisji może zapraszać osoby kompetentne spoza grona członków Komisji.

II. ZASADY SŁUŻBY ZDROWIA LOTNICTWA CYWILNEGO.

1. Sposób badania i wymagane warunki stanu zdrowia kandydatów na członków załogi oraz członków załogi statków powietrznych.

§ 13. (1) Każda osoba ubiegająca się o prawa i dokumenty niezbędne do pełnienia

czynności na statkach powietrznych podczas lotu musi poddać się badaniu lotniczo - lekarskiemu, przewidzianemu w niniejszym rozdziale, w celu oceny zdolności fizycznej i psychicznej (badanie kwalifikacyjne) do pełnienia tych czynności. Obowiązek ten dotyczy również osób ubiegających się o prawo dokonywania skoków spadochronowych z pokładu statków powietrznych podczas lotu.

(2) Każda osoba zgłaszająca się do badań lotniczo-lekarskich powinna złożyć podpisane przez siebie oświadczenie, czy podlegała już takim badaniom i z jakim wynikiem.

§ 14. (1) Badania lotniczo-lekarskie odbywają się komisyjnie na oddziałach I. B. L. L. W skład komisji wchodzi: Kierownik I. B. L. L., jako przewodniczący, oraz dwaj wyznaczeni przez niego lekarze specjaliści I. B. L. L., jako członkowie, nadto delegat Departamentu Lotnictwa Cywilnego Ministerstwa Komunikacji. Tryb urzędowania Komisji odbywa się zgodnie z obowiązującym w I. B. L. L. regulaminem urzędowania wojskowych komisji lotniczo-lekarskich.

(2) Na podstawie protokołu badania lotniczo - lekarskiego sporządza się orzeczenie lekarskie, według wzoru Nr 1 do niniejszego rozporządzenia, i wysyła się je do instytucji zainteresowanej w wyniku badania.

(3) Protokoły badań przechowuje instytucja przeprowadzająca badania.

§ 15. (1) Na dowód dodatniego wyniku badania wydaje się osobie badanej, na podstawie orzeczenia lekarskiego, książkę zdrowia sporządzoną według wzoru Nr 2 do niniejszego rozporządzenia.

(2) Osoba, która otrzymuje książkę zdrowia, powinna:

- a) złożyć zobowiązanie pisemne, że przez cały czas posiadania dokumentów upoważniających do pełnienia czynności członka załogi na statkach powietrznych będzie zawiadamiać właściwe co do miejsca przychodnie lotniczo - lekarskie o każdej swej chorobie lub wypadku, które mogą wpłynąć na stan zdrowia,
- b) podpisać upoważnienie do udzielania, na wniosek I. B. L. L. przez wszystkich lekarzy, których rad będzie zasięgała, informacji co do jej stanu zdrowia oraz do wydawania przez zarządy szpitali odpisów historii choroby i protokołów operacyjnych.

§ 16. Członkowie załogi statków powietrznych służących do komunikacji użytku publicznego obowiązani są zgłaszać się do badań lotniczo-lekarskich co 6 miesięcy, inni zaś członko-

wie załogi co 12 miesięcy, w celu sprawdzenia, czy w stanie ich zdrowia nie zaszły zmiany, uniemożliwiające im dalsze pełnienie czynności na statkach powietrznych w zakresie ich działania (badanie okresowe).

§ 17. Po każdej przebytej chorobie lub wypadku, który by mógł spowodować zmiany w organizmie i wpłynąć na zdolność pełnienia czynności na statkach powietrznych podczas lotu, członkowie załogi nie mogą być dopuszczeni do pełnienia tych czynności w zakresie ich działania bez uprzedniego poddania się badaniu lotniczo - lekarskiemu (badania okolicznościowe). O potrzebie takiego badania decyduje właściwa co do miejsca przychodnia lotniczo - lekarska.

§ 18. Osoby, o których mowa w § 13 ust. (1), powinny odpowiadać następującym ogólnym warunkom zdolności fizycznej i psychicznej:

- 1) wiek i płeć kandydatów na członków załogi:
 - a) na statkach powietrznych, służących do komunikacji użytku publicznego — mężczyzna, który ukończył 21 lat,
 - b) na innych statkach powietrznych, z wyjątkiem szybowców — kandydat (mężczyzna lub kobieta), który ukończył 19 lat,
 - c) na szybowcach oraz kandydatów na skoczków spadochronowych ze statków powietrznych — kandydat (mężczyzna lub kobieta), który ukończył 16 lat;
- 2) budowa ciała oraz sprawność fizyczna i psychiczna, odpowiadające wymaganiom niezbędnym do obsługiwanie odpowiednich typów statków powietrznych lub wykonywania odpowiednich czynności na pokładzie tych statków.

§ 19. (1) Szczegółowe warunki zdolności fizycznej i psychicznej kandydatów na członków i członków załogi statków powietrznych (z wyjątkiem osób szkolonych i doskonalonych w ramach programów i rygorów przysposobienia wojskowego lotniczego) oraz sposoby badania lekarskiego i oceny tej zdolności określają postanowienia załącznika E do konwencji urządzającej żeglugę powietrzną, podpisanej w Paryżu dnia 13 października 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr 6, poz. 54 ze zmianami i uzupełnieniami wprowadzonymi do zał. E w czasie kolejnych obrad Międzynarodowej Komisji Żeglugi Powietrznej — CINA), uzupełnione w miarę potrzeby odpowiednimi przepisami i zarządzeniami, zatwierdzonymi przez Ministra Komunikacji, na wniosek Kierownika I. B. L. L.

(2) Osoby szkolone i doskonalone w ramach programów i rygorów przysposobienia

wojskowego lotniczego obowiązują warunki zdolności oraz sposoby badania i oceny, ustalone w odpowiednich przepisach lotniczo - lekarskich wojskowych.

2. Bezpieczeństwo i porządek sanitarny w portach i ośrodkach lotniczych.

§ 20. (1) Na każdym lotnisku komunikacyjnym oraz na innych lotniskach użytku publicznego lub szybowiskach, na których odbywa się stałe szkolenie lotnicze albo ciągły ruch lotniczy, powinny się znajdować pogotowia lotniczo - lekarskie, przystosowane w odpowiednim zakresie:

- a) do czuwania nad bezpieczeństwem i porządkiem sanitarnym w obrębie lotniska oraz do zapobiegania szczeniu się chorób zakaźnych,
- b) do rozciągania opieki lotniczo - lekarskiej nad personelem latającym, należącym do danego lotniska lub szybowiska,
- c) do niesienia pierwszej pomocy lekarsko - sanitarnej w razie nieszczęśliwych wypadków lotniczych w obrębie do 50 kilometrów od granic lotniska,
- d) do rozciągania opieki nad znajdującymi się w klinikach i szpitalach ofiarami wypadków lotniczych, które zdarzyły się na obszarze działania wyznaczonym dla danego pogotowia lekarsko - lotniczego.

(2) Pogotowia lotniczo - lekarskie na lotniskach paszportowo - celnych powinny nadto być przystosowane do wykonywania zadań, wynikających z międzynarodowych postanowień sanitarnych, dotyczących żeglugi powietrznej.

(3) W ośrodkach lotniczych, tj. szkołach i obozach szkolnych i treningowych przejściowych, tak w pilotażu silnikowym, jak i szybowcowym, powinny się znajdować tymczasowe pogotowia lotniczo - lekarskie, przystosowane do wykonywania zadań, o których mowa w ust. (1), w zakresie ograniczonym do potrzeb tymczasowych.

§ 21. Pogotowie lotniczo - lekarskie powinno posiadać, stosownie do zakresu spełnianych zadań:

- a) odpowiednie pomieszczenia i urządzenia, umożliwiające tymczasowe umieszczanie chorych lub poszkodowanych,
- b) apteczkę podręczną typu zatwierdzonego przez I. B. L. L.,
- c) urządzenia i przyrządy, umożliwiające udzielanie pierwszej (doraźnej) pomocy lekarskiej,

d) środki do przenoszenia, a na większych lotniskach do przewożenia osób, które uległy nieszczęśliwemu wypadkowi lub zapadły w czasie lotu na ciężką chorobę,

ponadto

e) na lotniskach, o których mowa w § 20 ust. (2) — środki i aparaty umożliwiające wykonanie międzynarodowych postanowień sanitarnych, dotyczących żeglugi powietrznej.

§ 22. Personel techniczny i porządkowy portów i ośrodków lotniczych powinien być dostatecznie wyćwiczony w udzielaniu tymczasowej (doraźnej) pomocy w nieszczęśliwych wypadkach.

3. Ochrona lekarsko - sanitarna ruchu lotniczego.

§ 23. (1) Każdy statek powietrzny, używany do regularnej komunikacji lotniczej, powinien posiadać apteczkę pokładową typu zatwierdzonego przez I. B. L. L.

(2) Inne statki powietrzne powinny posiadać najniezbędniejsze środki opatrunkowo - lecznicze w rozmiarach określonych przez I. B. L. L.

§ 24. (1) Programy wszelkich kursów teoretycznych dla kandydatów na członków załogi statków powietrznych powinny zawierać naukę ratownictwa w zakresie określonym przez Ministerstwo Komunikacji na wniosek kierownika I. B. L. L.

(2) Nabyte umiejętności w dziedzinie ratownictwa sprawdza się w czasie egzaminów teoretycznych przy ubieganiu się o świadectwo uzdolnienia i upoważnienie (licencję) członka załogi.

§ 25. (1) Statki powietrzne powinny być utrzymywane w czystości i mieć dobrą wentylację.

(2) Każdy statek powietrzny komunikacji lotniczej powinien być zaopatrzony na wypadek choroby morskiej u załogi lub podróżnych w odpowiednią ilość pudełek tekturowych lub torebek z papieru nieprzemakalnego.

(3) Wzbroniony jest dostęp i przewóz na pokładzie statków powietrznych osób, dotkniętych chorobami zakaźnymi oraz przewlekłymi chorobami zakaźnymi, niebezpiecznymi dla otoczenia, jak również osób w stanie nietrzeźwym.

(4) Sprawę przewozu chorych na pokładzie statków powietrznych lotnictwa sanitarnego normują osobne przepisy.

§ 26. (1) Statki powietrzne regularnej komunikacji lotniczej powinny być zaopatrzone:

- a) w wodę bieżącą, zdatną do picia,
- b) w ustęp ze szczelnie zamykanym kubłem z metalu, twardego kauczuku lub innego odpowiedniego materiału,
- c) w odpowiednie urządzenia toaletowe.

(2) Statki te w okresie zimowym należy tak ogrzewać, by ciepłota wewnątrz statku wynosiła co najmniej 14°C.

(3) Na statkach, posiadających urządzenia do spania, powinno się wydawać dla każdego podróżnego świeżą bieliznę pościelową.

§ 27. (1) Dowódcy statków powietrznych obowiązani są zgłaszać wszelkie wypadki zachorowania na pokładzie statków powietrznych.

(2) Zgłoszenia ustne lub pisemne albo też w drodze telekomunikacyjnej powinny być kierowane do pogotowia lotniczo - lekarskiego portu najbliższego lotniska, na którym wyląduje statek powietrzny.

(3) W razie stwierdzenia przez pogotowie lotniczo - lekarskie choroby zakaźnej lub podejrzenia o nią powinno ono niezwłocznie drogą najkrótszą zawiadomić o tym właściwą dla danego portu powiatową władzę administracji ogólnej oraz wydać odpowiednie zarządzenia.

§ 28. Dowódcy statków powietrznych w ruchu lotniczym międzynarodowym obowiązani są prowadzić zapiski sanitarne w dzienniku podróży, w rubryce „Uwagi”.

III. PRZEPISY KONCOWE.

§ 29. W każdym porcie lotniczym w miejscach łatwo dostępnych powinny być, w sposób zwracający uwagę osób zainteresowanych, po-

dane do wiadomości regulaminy i wskazówki co do porządku sanitarnego w obrębie portu, higieny osobistej personelu latającego oraz co do zachowania się podróżnych w czasie lotów i przeciwwskazań lekarskich względem odbycia lotu (choroby serca, naczyń krwionośnych, gruźlica płuc, niektóre cierpienia nerwowe itp.).

§ 30. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

(2) Z dniem wejścia w życie tracą moc obowiązującą:

a) rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 października 1928 r. w sprawie przepisów sanitarnych, higienicznych i ratowniczych, dotyczących żeglugi powietrznej (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 842),

b) przepisy rozdziału II (§§ 18 — 29) rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 8 lutego 1929 r. o sposobie badania i wymaganych warunkach stanu zdrowia kandydatów na członków załogi oraz członków załogi statków powietrznych, o zakresie egzaminów teoretycznych i praktycznych, o składzie komisji egzaminacyjnej i zakresie uprawnień wypływających ze świadectwa uzdolnienia i upoważnienia (licencji) oraz o warunkach udzielania tudzież cofnięcia i terminach ważności upoważnień (licencji) (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 323).

Minister Komunikacji: *Ulrych*

Minister Opieki Społecznej:

Marian Zyndram-Kościałkowski

Wymiar $9\frac{1}{2} \times 14\frac{1}{2}$ cm.Wzór Nr 1
do § 14Załączniki do rozp. Min. Komunikacji
i Opieki Społ. z dnia 27 maja 1938 r. (poz. 365).

(Str. 1).

(Str. 4).

INSTYTUT BADAŃ LEKARSKICH
LOTNICTWAL'INSTITUT D'EXAMENS ET D'ÉTUDES
MÉDICALES DE L'AÉRONAUTIQUE PO-
LONAISE

ORZECZENIE LEKARSKIE

CERTIFICAT DE VISITE

Nr / / 19

(Str. 2).

U W A G I 1) Zdolny, niezdolny, czasowo niezdolny.
REMARQUES Apte, inapte, provisoirement inapte.
2) Samoloty turystyczne, balony wolne, sterowce.
Avions de tourisme, ballons libres, dirigeables.
3) Pilot komunikacyjny, nawigator, radiooperator
pokładowy, mechanik pokładowy.
Pilote d'avions de transport public, navigateur,
radioopérateur d'aéronet, mécanicien d'aéro-
net.

(Str. 3).

ORZECZENIE LEKARSKIE
CERTIFICAT DE VISITE

Nr / / 19

Ważne do dnia 19
Valable jusqu'auINSTYTUT BADAŃ LEKARSKICH LOTNICTWA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
L'INSTITUT D'EXAMENS ET D'ÉTUDES MÉDICALES DE L'AÉRONAUTIQUE POLONAISEzaświadcza że P.....
certifie que M.....ur. w dn. 19 zamieszkał w
né..... à le domicilié..... àpoddał..... się w dn. 19 badaniom lekarskim lotnictwa
a subi..... le les épreuves de l'examen d'aptitude
physiquei został..... uznany..... jako 1)
et qu'..... a été reconnu.....A) do wykonywania czynności pilota 2)
à remplir les fonctions de pilote d.....B) do służby w powietrzu w charakterze 3)
à servir dans le personnel de conduite commeKierownik I. B. L. L.
Directeur de l'Institut..... dn. 19
le

Wymiar $9\frac{1}{2} \times 14\frac{1}{2}$ cm.

Wzór Nr 2

do § 15.

(Str. 1).

(Str. 3).

**Instytut Badań Lekarskich-Lotnictwa
w Warszawie**

KSIĄŻKA ZDROWIA Nr.....
członka załogi statku powietrznego.

Założona..... dnia..... mies..... roku.

- 1) Nazwisko.....
- 2) Imię.....
- 3) Data urodzenia
- 4) Rodzaj służby w powietrzu

(Str. 2).

Część I.

**Wstępne Badania Lotniczo-Lekarskie
w I. B. L. L.**

Waga..... kg, wzrost..... cm, ogólna budowa
ciała..... Wywiady dotyczące zdrowia i dzie-
dziczności

- 1) Badanie wewnętrzne
- 2) Badanie laboratoryjne
- 3) Badanie rentgenologiczne
- 4) Badanie chirurgiczne
- 5) Badanie układu nerwowego

6) Badanie narządu wzroku

7) Badanie górnych dróg oddechowych, narządu
słuchu i równowagi

8) Badanie psychotechniczne

a) Spostrzeżenia i uwagi:

b) Wynik badania i określenie stopnia zdolno-
ści do służby wojskowej w powietrzu

Kierownik I. B. L. L.

(Str. 4—16).

Część II.

Badania Kontrolne w I. B. L. L.

Rodzaj badania

Data badania

a) Spostrzeżenia i uwagi:

b) Wynik badania i określenie stopnia zdolno-
ści do służby wojskowej w powietrzu:

Kierownik I. B. L. L.

(Str. 17 i 18).

(Str. 19 i 20).

Część III.

**Choroby, którym lotnik podlegał w czasie
pełnienia służby w powietrzu*)**

Część IV.

**Wypadki lotnicze w czasie pełnienia służby
w powietrzu i powstałe uszkodzenia*)**

*) Uwaga: Podać krótki opis wypadku z ewentualnym powołaniem się na protokół komisyjny— oraz opis uszkodzenia wraz z jego przebiegiem.

(Str. 21—24).

(Kartki czyste)

*) Uwaga: Wymienić dokładnie czas trwania choroby, rodzaj i skutki. Jeżeli lotnik przebywał w zakładzie leczniczym, wymienić nazwę zakładu oraz datę przybycia i odejścia z zakładu.